

В тези страни, след голяма и продължителна суша, ваят силни дждове, от които стават страшни наводнения. Цели грамадни гори потъват във вода.

Зверовете се боят най-вече от водата и огъня.

На картинката се вижда това наводнение. За да се спасят от водата, на едно и също дърво са се възкачили два леопарда, две птици, също и маймуни; към дървото плува и страхливият елен, за да се спаси от страшната стихия. Отровната змия пълзи по стеблото на дървото.

Сега всички хищни зверове са изплашени; те усещат страшната неминуема опасност и не се закачат един друг.

Не напразно се казва, че „нешастието сближава даже враговете“.

Прев.: Ант. Христов.

Помощ на баба.

(Цветна прибавка).

Стара е Пенкина баба, стара е и пак не спира да работи. Без работа не може. Тя е свикнала още от младини.

Ето сега е седнала край прозорецът и шие. Очите ѝ са вече ослабнали и затова си туря очила. Лошо е, кога трябва да вдене конец в иглата. Ръцете ѝ треперят и тя не може да мушне конца в ухото на иглата.

Но и това не е голямо зло. Тя си има добра помощница, внучката ѝ Пенка. И Пенка не чака да я извика баба ѝ. Види ли, че тя померва да вдява, тича, грабва иглата и конецът и завчас — готово.

И каква радост изпитва Пенка, кога помага на баба си!
